

ที่ พร ๐๐๒๓.๔/

๒๕๖๓

ศาลากลางจังหวัดแพร่

ถนนไชยบูรณ์ พร ๕๔๐๐๐

มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ทหารือกรณีเข้าไปดูแลจัดการป่าช้าจีน

เรียน นายกเทศมนตรีเมืองแพร่

อ้างถึง หนังสือเทศบาลเมืองแพร่ ที่ พร ๕๒๐๐๙/๔๖๘๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๖/๑๘๒๖๗

ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๗

จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่ เทศบาลเมืองแพร่ทหารือการดำเนินการกรณีสมาคมจีน (ฉางเชิน) ขอให้เทศบาลเมืองแพร่เข้าไปดูแลจัดการป่าช้าจีน ซึ่งเป็นบริเวณพื้นที่ตั้งของเมรุเผาศพและอาคารประกอบศาสนกิจของป่าช้าจีนตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้เทศบาลมีหน้าที่ในการจัดการและดูแลเกี่ยวกับสถานที่เผาศพ (ฌาปนสถาน) รวมถึงการควบคุมดูแลความสะอาดและความเรียบร้อยของสถานที่ดังกล่าว การจัดการศพและพิธีทางศาสนาในเขตเทศบาล ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ผู้มาใช้ป่าช้าจีนอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองแพร่ เทศบาลเมืองแพร่ เห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่ประชาชนร้องขอให้จัดทำบริการสาธารณะ ตามอำนาจหน้าที่ในเขตเทศบาลเมืองแพร่ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริเวณป่าช้าจีนอยู่ในความดูแลรักษาของกระทรวงมหาดไทยตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง ส.ธ. ๑ เลขที่ พร ๐๘๕๒ ที่ดินเลขที่ ๗๖ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ พุทธศักราช ๒๔๗๘ มาตรา ๕ พร้อมแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ปรากฏว่า เทศบาลเมืองแพร่มีพื้นที่เสื่อมล้ำทับซ้อนแนวเขตระหว่างเทศบาลเมืองแพร่กับองค์การบริหารส่วนตำบลนาจักร มาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว กำหนดว่า ที่ดินหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างของผู้ใดเสื่อมล้ำเข้ามาในเส้นเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แม้แต่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้ถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันนั้นหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ อยู่ในเขตต์เทศบาลเต็มทุกส่วน และหนังสือกระทรวงมหาดไทยกำหนดแนวทางปฏิบัติในการจัดทำและแก้ไขแนวเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๓.๒ กำหนดว่า กรณีมีพื้นที่เสื่อมล้ำทับซ้อนให้ยึดถือแนวเขตเทศบาลเป็นหลัก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวเขตตามเขตตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องถิ่น และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นตอบข้อหารือจังหวัดแพร่กรณีแนวเขตไม่ชัดเจน เทศบาลเมืองแพร่จึงทหารือว่า จะสามารถเข้าไปดูแล จัดการ หรือจัดทำบริการสาธารณะบริเวณป่าช้าจีนได้หรือไม่ อย่างไร นั้น

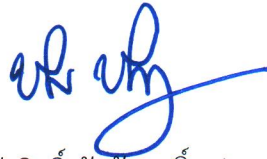
จังหวัดแพร่ได้ทหารือกรณีดังกล่าวไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เทศบาลเมืองแพร่มีเขตตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองแพร่ พ.ศ. ๒๔๗๘ และมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ซึ่งกำหนดให้ที่ดินหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างผู้ใดเสื่อมล้ำเข้ามาในเส้นเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แม้แต่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้ถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันนั้นหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ อยู่ในเขตต์เทศบาลเต็มทุกส่วน สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลนาจักรมีเขตตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ ที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลนาจักร อำเภอเมืองแพร่

/จังหวัดแพร่...

จังหวัดแพร่ มีเขตตามเขตตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ยกเว้นส่วนที่อยู่ในเขตเทศบาล และสุขาภิบาลที่มีอยู่ในตำบลนั้น ดังนั้น เขตของเทศบาลเมืองแพร่ นอกจากจะเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองแพร่ พ.ศ. ๒๔๗๘ แล้ว กรณีที่ดินหรือโรงเรียนสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลนาจักรแม้เพียงส่วนหนึ่งส่วนใดล้ำเข้ามาในเขตเทศบาล ก็ต้องถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันนั้น หรือโรงเรียนสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ อยู่ในเขตเทศบาลเมืองแพร่เต็มทุกส่วนตามนัยมาตรา ๕ ดังกล่าว ทั้งนี้ เทียบเคียงความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจที่ ๒๒๓/๒๕๕๐ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชัยสิทธิ์ ชัยสัมฤทธิ์ผล)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานกฎหมาย ระเบียบ และเรื่องร้องทุกข์
โทรศัพท์ ๐-๕๔๕๓-๔๑๑๙ ต่อ ๔๐๑ - ๔๐๔

ก.ม. ส.ม.
5424

5424
24 ส.ค. 2567

ที่ มท ๐๘๐๔.๖/๑๖๖๖.๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

1/8

๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ทหารือกรณีการเข้าไปดูแลจัดการป่าชายเลน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

อ้างถึง หนังสือจังหวัดแพร่ ที่ พร ๐๐๒๓.๔/๑๔๕๒๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจที่ ๒๒๓/๒๕๕๐ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่จังหวัดแพร่ได้มีหนังสือถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า เทศบาลเมืองแพร่ขอทหารือกรณีสมาคมจีน (ฉางเชิน) ขอให้เทศบาลเมืองแพร่เข้าไปดูแลจัดการป่าชายเลนซึ่งเป็นบริเวณพื้นที่ตั้งของเมรุเผาศพและอาคารประกอบศาสนกิจของป่าชายเลน นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เทศบาลเมืองแพร่มีเขตตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองแพร่ พ.ศ. ๒๔๗๘ และมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ซึ่งกำหนดให้ที่ดินหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างผู้ใดเหลือมล้ำเข้ามาในเส้นเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แม้แต่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้ถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันนั้นหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ อยู่ในเขตต์เทศบาลเต็มทุกส่วนสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลนาจักรมีเขตตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ ที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลนาจักร อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ มีเขตตามเขตตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ยกเว้นส่วนที่อยู่ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลที่มีอยู่ในตำบลนั้น ดังนั้น เขตของเทศบาลเมืองแพร่นอกจากจะเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองแพร่ พ.ศ. ๒๔๗๘ แล้ว กรณีที่ดินหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลนาจักร แม้เพียงส่วนหนึ่งส่วนใดล้ำเข้ามาในเขตเทศบาล ก็ต้องถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันนั้นหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ อยู่ในเขตเทศบาลเมืองแพร่เต็มทุกส่วนตามนัยแห่งมาตรา ๕ ดังกล่าว ทั้งนี้ เทียบเคียงความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจที่ ๒๒๓/๒๕๕๐ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเอกวิทย์ มีเพียร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ๒

โทร/โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง แนวเขตขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาลนครเชียงใหม่)

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๔๙๐.๒/๔๓๙ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยจังหวัดเชียงใหม่ ได้หารือมายังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรณีเทศบาลนครเชียงใหม่มีแนวเขตติดต่อกับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งอื่นและมีปัญหาเกี่ยวกับที่ดินบางแปลงซึ่งมีบางส่วนอยู่ใน เขตเทศบาลนครและมีบางส่วนอยู่ในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นว่าจะอยู่ในความดูแล รับผิดชอบของเทศบาลนครเชียงใหม่ทั้งแปลงหรือไม่ โดยเทศบาลนครเชียงใหม่มีความเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาลนครเชียงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๗๘ มาตรา ๕ บัญญัติว่า "ที่ดิน หรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างของผู้ใดเหลือมล้ำเข้ามาในเส้นเขตที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แม้แต่ ส่วนหนึ่งส่วนใด ให้ถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันนั้นหรือโรงเรือนนั้นอยู่ในเขตเทศบาล เต็มทุกส่วน" ดังนั้น ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างใด ๆ ที่อยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เพียงส่วนหนึ่ง ส่วนใด จึงถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันนั้นหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ อยู่ในเทศบาลเต็ม ทุกส่วนตามความในมาตรา ๕ ดังกล่าว

จังหวัดเชียงใหม่มีความเห็นว่า เทศบาลนครเชียงใหม่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติ จัดตั้งเทศบาลนครเชียงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๗๘ ซึ่งได้บัญญัติมาตรา ๕ ดังกล่าวไว้ ต่อมาได้มี พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ โดยมีได้ บัญญัติมาตรา ๕ ไว้ ดังนั้น เทศบาลนครเชียงใหม่ จึงน่าจะมีแนวเขตตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ รวมทั้งแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาเท่านั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติ จัดตั้งเทศบาลนครเชียงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๗๘ จะกำหนดเขตของเทศบาลนครเชียงใหม่ ไว้อย่างชัดเจนในมาตรา ๔ ซึ่งต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ตาม พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ และมี บทบัญญัติในมาตรา ๕ ว่า ที่ดินหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างของผู้ใดเหลือมล้ำเข้ามาในเส้นเขต ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แม้แต่ส่วนหนึ่งส่วนใด ให้ถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันนั้น หรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ อยู่ในเขตเทศบาลเต็มทุกส่วนก็ตาม แต่เนื่องจากในภายหลังได้มี

การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น ซึ่งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๔ ได้กำหนดค่านิยามว่า ตำบล หมายความว่า ตำบลตามกฎหมายว่าด้วยกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ที่อยู่นอกเขตหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และในกรณีที่ตำบลใดมีพื้นที่อยู่ทั้งในและนอกเขตหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ให้หมายความว่าเฉพาะพื้นที่ที่อยู่นอกเขตหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ดังนั้น เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวเขตที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน และมีอำนาจหน้าที่ภายในเขตของตนเอง ซึ่งกฎหมายฉบับดังกล่าวใช้บังคับหลังพระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาลนครเชียงใหม่ พุทธศักราช ๒๕๗๘ เทศบาลนครเชียงใหม่จึงไม่สามารถนำความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาลนครเชียงใหม่ พุทธศักราช ๒๕๗๘ มาใช้บังคับในพื้นที่ของเทศบาลตำบลข้างฝือก และองค์การบริหารส่วนตำบลข้างฝือก อีกต่อไป

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงขอหารือว่าความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นถูกต้องหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว โดยได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และจังหวัดเชียงใหม่) และผู้แทนเทศบาลนครเชียงใหม่แล้วปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า นับแต่ที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลนครเชียงใหม่โดยพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ฯ ซึ่งทำให้ที่ดินและโรงเรียนสิ่งปลูกสร้างบางแปลงตั้งอยู่ทั้งในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่และสภาตำบลข้างฝือก จนกระทั่งได้มีการจัดตั้งสภาตำบลข้างฝือกเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลข้างฝือก โดยประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ นั้น เทศบาลนครเชียงใหม่และสภาตำบลข้างฝือกต่างมิได้นำบทบัญญัติซึ่งเป็นบทสมมติทางกฎหมายในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาลนครเชียงใหม่ฯ ที่ว่า “ที่ดินหรือโรงเรียนสิ่งปลูกสร้างของผู้ใดเหลือมล้ำเข้ามาในเส้นเขตที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แม้แต่ส่วนหนึ่งส่วนใด ให้ถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันนั้นหรือโรงเรียนสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ อยู่ในเขตเทศบาลเต็มทุกส่วน” มาใช้บังคับกับที่ดินและโรงเรียนสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวแต่อย่างใด

ในการพิจารณาคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่ามีประเด็นปัญหาที่จะต้องพิจารณาถึงผลใช้บังคับของพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ ว่าจะเป็นการยกเลิกพระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาลนครเชียงใหม่ พุทธศักราช ๒๕๗๘ ทั้งฉบับ หรือเป็นการยกเลิกเฉพาะบทบัญญัติว่าด้วยเขตเทศบาลนครเชียงใหม่โดยบทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาลนครเชียงใหม่ฯ ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ต่อไป ซึ่งการพิจารณาปัญหาดังกล่าวสมควรรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาคณะอื่นด้วย จึงขอให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๒

วรรคหนึ่ง^๑ ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ จัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) กับคณะอื่น ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) และคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ และ คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหารื้อดังก้าวแล้วเห็นว่า เมื่อได้มีการใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ เพื่อกำหนดเขตเทศบาล นครเชียงใหม่เสียใหม่ โดยพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มิได้มี บทบัญญัติเพื่อยกเลิกบทสมมติทางกฎหมายในมาตรา ๕^๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาลนคร เชียงใหม่ฯ แต่อย่างใด ดังนั้น เขตของเทศบาลนครเชียงใหม่นอกจากจะเป็นไปตามที่กำหนดไว้ ในพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตฯ แล้ว กรณีที่ดินหรือโรงเรียนสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหาร ส่วนตำบลข้างฝือกที่อยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่แม้เพียงส่วนหนึ่งส่วนใด ก็ต้องถือว่าที่ดิน ซึ่งติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันนั้นหรือโรงเรียนสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ อยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เต็มทุกส่วนตามนัยแห่งมาตรา ๕ ดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม จากสภาพพื้นที่ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ หากนำบทสมมติ ทางกฎหมายในมาตรา ๕ มาบังคับใช้กับที่ดินหรือโรงเรียนสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหาร ส่วนตำบลข้างฝือกที่ล้อมล้ำเข้ามาในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่แล้ว องค์การบริหารส่วนตำบล ข้างฝือกจะมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติอยู่ในความดูแล ซึ่งจะมีผลกระทบต่อรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างฝือก และขัดต่อความเป็นจริง เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงว่านับแต่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ โดยพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ฯ ทั้งเทศบาลนครเชียงใหม่และ องค์การบริหารส่วนตำบลข้างฝือกต่างมิได้นำบทสมมติทางกฎหมายในมาตรา ๕ แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาลนครเชียงใหม่ฯ มาใช้บังคับกับที่ดินหรือโรงเรียนสิ่งปลูกสร้าง ที่ล้อมล้ำเข้ามาในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่แต่อย่างใด จึงอาจกล่าวได้ว่าทั้งเทศบาลนคร เชียงใหม่และองค์การบริหารส่วนตำบลข้างฝือกต่างยอมรับแนวเขตของเทศบาลนครเชียงใหม่ ตามที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงและกำหนดพื้นที่ไว้ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลง เขตเทศบาลนครเชียงใหม่ฯ เท่านั้น ดังนั้น จึงสมควรที่กระทรวงมหาดไทยจะได้ดำเนินการแก้ไข ปัญหาเรื่องนี้ให้ตรงต่อความเป็นจริงที่ยอมรับกันโดยเร่งออกประกาศกระทรวงมหาดไทย

^๑ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้านหรือต้องการความรอบคอบ ในการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจขอให้กรรมการกฤษฎีกาสองหรือสาม คณะมาประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษก็ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒มาตรา ๕ ที่ดินหรือโรงเรียนสิ่งปลูกสร้างของผู้ใดล้อมล้ำเข้ามาในเส้นเขตที่กำหนดไว้ ในมาตรา ๔ แม้แต่ส่วนหนึ่งส่วนใด ให้ถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันนั้นหรือโรงเรียนสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ อยู่ในเขตเทศบาลเต็มทุกส่วน

โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒^๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อกำหนดเขตของเทศบาลนครเชียงใหม่เสียใหม่ให้ชัดเจนตามพื้นที่ทั้งเทศบาลนครเชียงใหม่และองค์การบริหารส่วนตำบลข้างฝือกต่างยอมรับ โดยกำหนดมิให้นำบทสมมติทางกฎหมายในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาลนครเชียงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๗๘ มาใช้บังคับเพื่อไม่ให้เป็นปัญหาในทางปฏิบัติอีกต่อไป

(คุณพรทิพย์ จਾਲะ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๕๐

---

^๑มาตรา ๑๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ การเปลี่ยนชื่อเทศบาลหรือการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาล ให้กระทำโดยประกาศกระทรวงมหาดไทย